

bruikbaarheid of inhoud van het document een prejudiciële vraag (moeten) worden gesteld. Bovendien: de door de Afdeling aangehaalde uitspraak C-308/11 gaat over de uitlegging van richtlijnbepalingen betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik – als we aannemen dat dit buiten de reikwijdte van Aarhus valt, is het op zijn minst goed om ons af te vragen of bij de vaststelling van (sommige) soft law documenten die het milieurecht betreffen en die gebruikt kunnen (of moeten) worden bij de rechterlijke uitlegging van richtlijnbepalingen niet ook het publiek moet worden betrokken, waaronder milieuorganisaties. Het besef dat dit een tamelijk nieuwe wending zou zijn in de benadering van de Commissie is geen reden om die discussie niet te voeren.

M. Peeters

M en R 2017/95

Rechtbank Gelderland 31 maart 2017, nr. 05/982762-14
(Welbergen, Van Lookeren Campagne, Zippelius)
m.nt. A.M.C.C. Tubbing

(Art. 10.1a, 10.2, 10.37 en 10.45 Wet Milieubeheer)

ECLI:NL:RBGEL:2017:2438 (medeverdachte:
ECLI:NL:RBGEL:2017:2441)

Groenafval, bestaande uit partijen (verontreinigd) half blad/half zeegrond; zeegrond, slootmaaisel/gras, valt niet onder vrijstelling 'natuurlijk, niet-gevaarlijk landbouw- of bosbouw materiaal dat wordt gebruikt in de landbouw of bosbouw' in de zin van artikel 10.1a sub f Wm. De eindproducten zeegrond/humusrijke teelaarde/maaisel voldoen niet aan de eisen van het Besluit bodemkwaliteit of de uitvoeringsregeling Meststoffenwet, zodat de vrijstellingsregeling ex artikel 10.2 lid 2 Wm niet van toepassing is.

Overtreding van de Wet Milieubeheer door afgifte van ingezameld groenafval door een groenrecyclingbedrijf en ontvangst en toepassing daarvan door een loon- en grondverzetbedrijf. De rechtbank acht bewezen dat het groenrecyclingbedrijf en het loon- en grondverzetbedrijf zich (in vereniging) hebben ontdaan van grote hoeveelheden (bedrijfs)afvalstoffen, terwijl de ontvanger(s) niet stond(en) vermeld op de lijst van Vervoerders, Inzamelaars, Handelaars en Bemiddelaars in afvalstoffen (VIHB-lijst). De rechtbank acht daarnaast bewezen dat het loon- en grondverzetbedrijf zelf bedrijfsafvalstoffen heeft ingezameld, terwijl het bedrijf daartoe niet bevoegd was en dat het bedrijf bedrijfsafvalstoffen op of in de bodem heeft gebracht, terwijl dit niet mocht. De rechtbank heeft het beroep van verdachten op diverse vrijstellingen waardoor er geen, of niet langer, sprake zou zijn van een afvalstof, verworpen. De rechtbank heeft het groenrecyclingbedrijf veroordeeld tot een geldboete van € 10.000. Aan het loon- en grondverzetbedrijf is een geldboete van € 5.000 opgelegd. De feitelijk leidinggevers

van beide bedrijven zijn veroordeeld tot taakstraffen van respectievelijk 80 uur en 40 uur.

Uitspraak
vonnis van de meervoudige kamer
in de zaak van
de officier van justitie bij het arrondissementsparket Oost-Nederland
tegen
[verdachte],
gevestigd te [adres], [woonplaats].

De vennootschap is ter terechtzitting vertegenwoordigd door [betrokkene].

Raadman: mr. W.J.W. van Eijk, advocaat te 's-Hertogenbosch.

Dit vonnis is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzittingen van
10 mei 2016, 18 juli 2016 en 21 maart 2017.

1 De inhoud van de tenlastelegging

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

- zij één- of meermalen op of omstreeks na te noemen data, te Hummelo, gemeente Bronckhorst en/of te Zelhem, gemeente Bronckhorst, althans in Nederland, (telkens) al dan niet opzettelijk, zich door afgifte aan (een) ander(en) van bedrijfsafvalstoffen, te weten (een mengsel van) half blad en/of half zeegrond (dat – onder andere – plastic, klinkers, grote stukken hout en/of grove takken bevatte) heeft ontdaan, en wel:
27 en/of 28 november 2013, aan de maatschap [naam 1] (te [plaats]), – in totaal – 313,80 ton, althans een (grote) hoeveelheid, en/of
18 en/of 19 december 2013, aan [bedrijf 1] (te Zelhem) – in totaal – 214,46 ton, althans een (grote) hoeveelheid;
- zij in of omstreeks na te noemen periode(n), te Zelhem, gemeente Bronckhorst, (telkens), al dan niet opzettelijk, zich door afgifte aan na te noemen (rechts- en/of natuurlijke) perso(o)n(en), althans (telkens) aan een ander, van na te noemen hoeveelheden bedrijfsafvalstoffen, althans een (grote) hoeveelheid, (als zodanig aangeduide) zeegrond en/of humusrijke teelaarde (grond), heeft ontdaan:
periode: (rechts-)persoon: hoeveelheid:
13 en/of 14 november 2013 Loon- en Grondverzet – 340,9 ton
bedrijf [bedrijf 1] (zeegrond)
18 februari 2014 t/m Groenaanemings-Loon – 140 ton
20 oktober 2014 en [bedrijf 2];
- zij één- of meermalen op of omstreeks 11 en/of 22 juli 2014, te Zelhem,

gemeente Bronckhorst en/of te Hummelo, gemeente Bronckhorst, althans in

Nederland, (telkens) samen en in vereniging met anderen of een ander dan wel

alleen, al dan niet opzettelijk, zich door afgifte aan [naam 3] en/of

[naam 4], althans (telkens) aan een ander, van bedrijfsafvalstoffen, te

weten – in totaal – 185,75 ton (als zodanig aangeduide) zeefgrond, heeft ontdaan;

4. zij een aantal malen in of omstreeks na te noemen periode(n) te Zelhem,

gemeente Bonckhorst en/of te Hummelo, gemeente Bronckhorst, (telkens) al dan

niet opzettelijk, zich door afgifte aan na te noemen (rechts) perso(o)n(en) van

bedrijfsafvalstoffen, te weten (geheel of gedeeltelijk verteerd)

(sloot-/berm)maaisel/gras en/of groenafval, heeft ontdaan, te weten:

A. periode van 4 maart 2014 tot en met 5 december 2014, aan Loon- en

Grondverzetbedrijf [bedrijf 1], ongeveer 774,3 ton, althans een (grote) hoeveelheid, en/of

B. op of omstreeks 20 oktober 2014, samen en in vereniging met anderen of een

ander dan wel alleen, aan De stille maatschap [naam 5] ongeveer 10.48 ton, althans een (grote) hoeveelheid.

2. Overwegingen ten aanzien van het bewijs

De feiten

Op grond van de bewijsmiddelen wordt het volgende, dat verder ook niet ter discussie staat, vastgesteld.

Ten aanzien van feit 1

[verdachte] (hierna: [verdachte]), gevestigd te Zelhem, heeft op 27 november 2013 en 28 november 2013 in Zelhem in totaal 313.800 kg (313,8 ton) van een mengsel bestaande uit half blad en half zeefgrond geleverd aan [naam 1] (hierna: [naam 1]), gevestigd te Hummelo. Het geleverde mengsel bevatte onder andere ook houtachtig materiaal/takken, plastic en stenen. [naam 1] stond op dat moment niet vermeld op de lijst van Vervoerders, Inzamelaars, Handelaars en Bemiddelaars in afvalstoffen (hierna: VIHB-lijst).

[verdachte] heeft daarnaast op 18 december 2013 en 19 december 2013 in Zelhem in totaal 214.460 kg (214,46 ton) van een mengsel bestaande uit half blad en half zeefgrond geleverd aan Loon- en grondverzetbedrijf [bedrijf 1] (hierna: [bedrijf 1]), gevestigd te Hummelo. Het bij [bedrijf 1] aangeleverde mengsel bevatte onder andere ook houtachtig materiaal. [bedrijf 1] stond op dat moment niet vermeld op de VIHB-lijst.

Ten aanzien van feit 2

[verdachte] heeft op 13 november 2013 en 14 november 2013 in Zelhem in totaal 340.900 kg (340,9 ton) zeefgrond

geleverd aan [bedrijf 1]. Zoals hiervoor vermeld, stond [bedrijf 1] niet vermeld op de VIHB-lijst.

Daarnaast heeft [verdachte] in de periode 18 februari 2014 tot en met 20 oktober 2014 in totaal 138.980 kg (138,98 ton) humusrijke teelaarde geleverd aan [bedrijf 2] (hierna: [bedrijf 2]). [bedrijf 2] stond op dat moment niet vermeld op de VIHB-lijst.

Ten aanzien van feit 3

[verdachte] heeft op 11 juli 2014 102.900 kg (102,9 ton) zeefgrond geleverd aan [naam 3] en heeft op 22 juli 2014 82.880 kg (82,88 ton) zeefgrond geleverd aan [naam 4]. [bedrijf 1] heeft deze hoeveelheden zeefgrond bij [verdachte] opgehaald en rechtstreeks naar percelen van respectievelijk [naam 3] en [naam 4] in Hummelo vervoerd. De weegbonnen van deze leveringen zijn aangetroffen in de bedrijfsadministratie van [verdachte]. Deze weegbonnen staan op naam van [bedrijf 1], maar met de hand zijn de namen '[naam 3]' (weegbon van 11 juli 2014) en '[naam 4]' bijgeschreven (weegbon van 22 juli 2014). [naam 3] en [naam 4] stonden niet vermeld op de VIHB-lijst.

Ten aanzien van feit 4

A. [verdachte] heeft in de periode van 4 maart 2014 tot en met 5 december 2014 ongeveer 681,8 ton slootmaaisel/gras geleverd aan [bedrijf 1]

B. [verdachte] heeft op 20 oktober 2014 een grote hoeveelheid, te weten ongeveer 83.840 kg (83,84 ton) slootmaaisel/gras geleverd aan de stille maatschap van [naam 9] en G.H. Levers (hierna: [naam 5]). De begeleidingsbrief van deze levering is aangetroffen in de administratie van [verdachte]. Deze begeleidingsbrief staat op naam van [bedrijf 1], maar met de hand is daarop geschreven 'geleverd aan [naam 5]'. [naam 5] heeft dit materiaal bij [verdachte] in Zelhem opgehaald. [naam 5] stond niet vermeld op de VIHB-lijst.

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gesteld dat kan worden bewezen dat verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan het onder 1 tot en met 4 ten laste gelegde. De geleverde partijen half blad half zeefgrond, zeefgrond, humusrijke teelaarde en maaisel moeten worden aangemerkt als afvalstoffen. De ontvangers waren niet bevoegd om deze afvalstoffen aan te nemen.

Volgens de officier van justitie is de uitzonderingsbepaling in artikel 10.1a, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) niet van toepassing. Zeefgrond en teelaarde vallen niet onder het begrip 'natuurlijk landbouw- of bosbouw materiaal'. Ook het oorspronkelijke groenmateriaal, zoals bladafval en maaisel, valt niet onder artikel 10.1a, eerste lid, aanhef en onder f, Wm, nu het door [verdachte] ingezamelde materiaal ook afkomstig was van hoveniers en particulieren. Daarnaast zijn de geleverde materialen niet (representatief) gekeurd, waardoor niet is komen vast te staan dat het om niet-gevaarlijk materiaal gaat. De geleverde materialen kunnen verder niet worden aangemerkt als grond- of bouwstof, omdat ze niet gekeurd

